ఆదర్శ మహిళామండలి తాలూకు తాడేపల్లిగూడెం శాఖ వారికి పాఠశాలకు శ్రీ వసల సూర్యచంద్ర రావుగారు ప్రారంభోత్సవం జరిపిన సందర్భంలో తీసిన ఫొటో

ప్రజాస్వామ్యం - దాని స్వరూపం, సారాంశం

[ఈ వ్యాసం కింద ఇంతకుముందు మూడు వ్యాసాలు ప్రచురించాము. ఇది నాలుగవది.

—ఎడిటర్, ఆంధ్రప్రభ]

రచన

జాస్తి జగన్నాథం

ప్రజాస్వామ్యం నెగ్గాలంటే మనవాళ్లు తమలోని తక్కువలను దిద్దుకోవలెనుకు, ఆ తప్పులను తగ్గించే విధంగా వినియోగించేందుకు అనుకూలంగా సహకారాన్ని కలిగిస్తుకోవాలి. అంటే, ఈనాడు తన్ను ఆర్థిక సంబంధాలను, పారిశ్రామిక విధానాలు, సర్వజన్యక్షేత్రాలు రంగాలను సరిగ్గా సర్దుబాటుచేయడానికి ప్రజాస్వామ్యం జీవిత విధానం. ప్రజాస్వామ్యం జీవిత విధానం మనం నేర్చుకోవాలి. ప్రజాస్వామ్యం జీవితం గడుపుటానికి జీవిత రంగాలన్నీ ప్రజాస్వామిక సూత్రాల కనుగుణంగా సవరించుకోవాలి.

ఆర్థిక రంగానికి అయితే ఇప్పుడు అయితే ఇప్పుడు అనుకుంటూ ఇంకా ఆలోచించడం. నేటి సమాజ స్థితికి, పెట్టుబడులు ప్రతిబింబించే పారిశ్రామిక రంగం. నిజానికి ఇదంతా ఒకటోటి చేస్తే అందరి సూత్రాలకు అనుగుణంగా ఉండేలా ఏర్పాటు చేయటం అవసరం. పారిశ్రామిక రంగం—దాని తత్వమే వేరు. అందులో ఎక్కువ మందికి జీవనాధారంకూడ కలిగిస్తుంది. మరో ఎక్కువ మందికి జీవనాధారంకూడ కలిగిస్తుంది. పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ఏదైనా దేశాభివృద్ధి ఆధారపడి ఉన్నది. కనుక పారిశ్రామిక రంగం ద్వారా సంబంధాలను ఏర్పాటుచేసికొంటున్నారు. ఇవి ప్రజలు ఏర్పరుతుంది. కాబట్టి పరిశ్రమలు మన కోసం మన సృష్టించుకొన్నవే. మనం తెలిసే ఏ పరిశ్రమలు లేవు. మన సృష్టి అయిన ఈ పరిశ్రమలు అనేవి పనిలేనివి కాబట్టి మనం లొంగిపోవటం అని వేకం.

ఇది పరిశ్రమల స్వరూపం. అవి ఏ ఒక్కరి సొత్తు కావు. ఎవరు లేకపోయినా సాగేవు. కనుక దేశ వ్యవహారాలలో వలె పరిశ్రమలలో కూడ సమాన పాలన అవసరమవటంలో విడ్డూరం మేమీ లేదు. దీనిని గురించి అసలు సందేహాలు రావలసిన అవసరం ఉన్నది. దీనివల్ల ప్రతివాడు ప్రతివానికి తగుబేధ ప్రజాస్వామ్య సూత్రమనా? అని అడుగుతున్నారు. అదికాదు. ప్రజాస్వామ్యంలో తన అభిప్రాయాన్ని బట్టి వృత్తిని చేపట్టే అవకాశం ఉంటుంది. కాని, ప్రతివానికి ప్రతివాడు తగుదన కాదు. కురి (కుదిరినవారికి పరిశ్రమలలో అధికార వెలా సాధ్యమని అడుగవచ్చు. నిజమే. పరిశ్రమలలో సాంకేతిక నిపుణులకే తెలిసిన విషయాలు కొన్ని ఉంటవి. ప్రత్యేక విజ్ఞానం ఉన్న వారికే బోర్డులదేవి కొన్ని ఉంటవి. మరి అందరు పాలనే దెలా? దేశ వ్యవహారాలలో సమర్థులైనవారు ఇచ్చిన అందరు అన్ని పనులయాలను కంట్రోలు చేయరు. ప్రత్యేక నిపుణులు, శాస్త్రజ్ఞులు ఆయా రంగాలలో ఉంటారు. కాని వారు ఆయా శాఖలను గురించి సహేతుకంగా చెప్పి, ప్రజలను ఒప్పించగలరు. శాస్త్రజ్ఞానంతో సంబంధం లేనివాడు రసాయనశాలలో జరుగవలసిన పరిశోధనలను నిర్వహించడం. అచ్చు రంగాలలోని ప్రజల, నిపుణుల సహకార సమన్వయంలో ప్రజాస్వామ్య పరిపాలన సాగుతుంది. అలాగే పరిశ్రమలలోకూడ శరీర కష్టం చేసే కార్మికులు, యంత్రాలను నడిపే నిపుణులు, సెల్లుబడిపెట్టే భావవంతులు సహకార భావంలో పరిశ్రమలను నడపాలి. ఎవరు చేసే పనిలోని కష్ట నష్టాలు, మెలకువలు వారికే తెలుస్తాయి. కాబట్టి పరిశ్రమల పాలసీలను తయారు చేసేటప్పుడు వీరి అందరి భావాలను గమనించి నిర్ణయించాలి. అప్పుడే పరిశ్రమలలో ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలు.

అలా కాకుండా ఎవరి చేతి అనుసరిస్తే, వారు కేవలం వారి కేయాలో నిర్ణయించేయాలి వేరైనప్పుడు ఆ నిర్ణయాలు ఎంత అభివృద్ధిదాయకాలైనా వాటిని పాలించే వారిలో దాస్యభావం తాండవించక తప్పదు. దాస్యభావం ప్రజాస్వామ్య విరుద్ధమే. ప్రయోగం కనుక తమ జీవితాన్ని, తమవనిని, తాము చేసే పని గంటలను తామే నిర్ణయించుకొంటున్నారు. తమ జీవితాలను తామే నిర్ణయించుకొంటున్నారు. తమ జీవితాలను తామే పాలించుకొంటున్నారు. ఈ సంతృప్తి కలగటం ప్రజాస్వామ్యపు లక్ష్యం. మరో ఎక్కువమందికి జీవనాధారంకూడ కలిగిస్తుంది. పరిశ్రమాభివృద్ధికి ఏదైనా దేశాభివృద్ధి ఆధారపడి ఉన్నది. అందరు సమానులే అయినప్పుడు ఆ పనులు ఎవరు చేయాలి? అనేదే ప్రశ్న